

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ВІВТОРОК
20
ЛИСТОПАДА
1956 року
№ 35 (509)

Ціна 20 коп.

Указ Президії Верховної Ради СРСР Про нагородження Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді орденом Леніна

Враховуючи великі заслуги комсомольців і радянської молоді в соціалістичному будівництві, які завжди палко відгукуються на заклики Комуністичної партії і Радянського уряду, і особливо відзначаючи самовіддану і плідотворну працю комсомольців, радянських юнаків і дівчат в успішному освоєнні цілинних і перелогових земель, нагородити Всесоюзну Ленінську Комуністичну Спілку Молоді орденом ЛЕНІНА.

Голова Президії Верховної Ради СРСР К. ВОРОШИЛОВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль, 5 листопада 1956 року.

ВИХОВАННЯ МОЛОДИ

Радянська вища школа має великі та славі традиції. Вона готує кадри висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства, підносить ідейний та теоретичний рівень молоді, прилучає широкі народні маси до всіх багатств вітчизняної та передової зарубіжної культури. Та, разом з тим, вища школа покликана виховувати нашу молодь морально чистою, бадьорою, відданою справі комуністичного будівництва.

Комсомол і зокрема студентська молодь своїми трудовими ділами, героїчними подвигами на фронтах Великої Вітчизняної війни довели свою вірність ленінським заповітам. Славні ордени — високі урядові нагороди, — що прикрашають прапор Ленінського комсомолу, красномовно промовляють про величчя будні нашої молоді.

Коммунизм —

это молодость мира

И ее

возводит молодым, —

писав російський поет. І це справді так. Молодь завжди попереду, вона першою відгукується на всі заклики рідної Комуністичної партії. Нагороджуючи Ленінський комсомол п'ятим орденом, орденом Леніна, партія та уряд відзначають, зокрема, самовіддану і плідотворну працю комсомольців, радянських юнаків і дівчат, на освоєнні цілинних і перелогових земель.

Сьогодні нам радісно відзначити, що й студенти нашого університету внесли свою посильну частку праці в загальнодержавну справу, що й їх діла відзначені Указом Президії Верховної Ради СРСР «Про нагородження Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді орденом Леніна». Студенти нашого університету палко відгукнулись на заклик партії та уряду про надання допомоги колгоспному селянству на збиранні багатого врожаю. Праця на колгоспних ланах Іванівського району свідчить про високу свідомість наших студентів.

Успішна праця студентів університету на цілинних землях і на колгоспних полях Іванівського району — це наслідок великої політико-виховної роботи, плоди діяльності партійної та комсомольської організацій, всього професорсько-викладацького складу. Цікаві та змістовні бесіди, диспути, вечори зустрічі із знатними людьми міста та області, обговорення кінокартин та спектаклів — все це і багато інших видів політико-виховної роботи допомогли створити згуртовані, працездатні, бойові студентські колективи.

Про велике значення політико-виховної роботи багато і правильно говорять студенти у своїх виступах на звітно-виборних факультетських комсомольських зборах. Вони обмінюються своїм досвідом, відзначають кращих агітаторів, підносять ряд цікавих питань, що повинні послужити дальшому піднесенню рівня політико-виховної роботи серед студентів.

Та, разом з тим, комсомольці прямо і різко говорять про те, що в нашій політико-виховній роботі є ще значний формалізм, трафарет, часто відсутній живий обмін думками з приводу тих питань, які хвилюють студентські маси. Комсомольці говорять в своїх виступах, що їх дуже цікавить нове положення про призначення стипендій, зміст інструктивного листа Міністерства вищої освіти, питання про вільне відвідування лекцій і т. д. Цих запитів не врахували деякі партійні організації. Виступаючи правильно відзначають, що мало у нас проводиться диспутів, творчих зустрічей. Викладачі (проф. Костарев, Гаврилов, доц. Букатевиц, Суранова, Поліщук) не відвідують гуртожитку.

Недоліки в політико-виховній роботі дають себе знати і в організації учебного процесу і в культурі окремих студентів. Останнім часом надто погіршилась трудова дисципліна. Студенти III курсу філологічного факультету самовільно влаштували вільне відвідування лекцій, багато пропусків лекцій на хімічному факультеті. Серед студентів є ще грубіяни, п'янички, стилиаги. З ними потрібно вести дійову політико-виховну роботу і непримиренну боротьбу всього студентського колективу.

Політико-виховна робота серед студентської молоді — велика і почесна справа. Вона не терпить штампу і формалізму. Виступаючи на мітингу московської молоді 8 листопада 1956 року, Микита Сергійович Хрущов закликав посилювати ідейно-політичне виховання молоді, вказував на необхідність давати рішучу відсіч нездоровим явищам, наголосував на необхідності гартування юнацьких сердець і свідомості.

Першочергове завдання партійних організацій факультетів — це і ще раз вивчити стан політико-виховної роботи і вжити заходів до ліквідації значних недоліків. А що ці недоліки у нас є, свідчить обговорення на партійному бюро університету стану політико-виховної роботи на фізико-математичному факультеті.

Зробити політико-виховну роботу дійовою і цікавою — обов'язок кожного комуніста, кожного комсомольця університету.

Ні для кого не є секретом, що в політико-виховній роботі як на фізико-математичному, так і на всіх інших факультетах університету є дуже багато недоліків. А ці недоліки відбиваються й на якості підготовки спеціалістів, яких випускає університет. Тому одним з завдань партійної та комсомольської організацій є піднесення політико-виховної роботи на більш високий рівень.

Однією з форм цієї роботи є агітаційна робота.

Форми агітаційної роботи різноманітні, але у нас переважає, в основному, одна форма — проведення політінформацій.

Не зупиняючись детально на тому, як необхідно поживати агітаційну роботу проведенням лекцій та доповідей на найрізноманітніші теми, демонстрацією кінофільмів як в учбових будинках університету, так і в гуртожитках, тощо, мені хочеться підняти питання про те, як зробити наші політінформації цікавими, щоб студентам хотілося брати в них участь, щоб наші політінформації досягали своєї мети.

ПОТРІБНА ДІЛОВА РОЗМОВА

Раніше, коли до всіх академічних груп були прикріплені викладачі, робота ця мала до деякої міри формальний характер. Студенти нерідко скаржилися на те, що такі заняття не викликають у них інтересу.

Починаючи з минулого року всі курси, за винятком першого, проводять політзаняття самостійно. Проте поліпшення агітаційної роботи в цілому не видно.

Отже й хотілося б, щоб читачі нашої газети відгукнулись і висловили свою думку щодо проведення політінформацій.

Моя думка така: всі курси, крім першого, безперечно, можуть і повинні проводити політзаняття самостійно.

Час від часу (в залежності від теми заняття) потрібно організувати семінари, на яких давалися б методичні поради та вказівки, як краще провести те чи інше заняття, пропонувався б його план та література до нього.

Добре було б, щоб, крім тем, що підказуються самим життям і не терплять зволікання в їх проведенні,

партбюро, з'ясувавши побажання студентів в цьому напрямку, рекомундувало б ряд тем (10—15), які цікаво й корисно було б провести. Це дало б можливість скласти перспективні плани проведення політінформацій, що, в свою чергу, забезпечувало б і більш ретельну підготовку групи до політзаняття.

Важливим, але досі не з'ясованим питанням є також питання про консультантів. Чи потрібні постійні консультанти на кожному курсі, чи, може, треба обмежитись двома-трьома консультантами на факультеті, якими повинні бути функції консультантів і т. д. і т. ін.?

Така ділова розмова, такий обмін думками і досвідом щодо кращої організації політико-виховної роботи і, зокрема, щодо проведення політінформацій був би, на мою думку, дуже корисним.

Н. Г. ПУШЕК, відповідальна за агітаційну роботу від партійного бюро фізико-математичного факультету.

Ми розпочали роботу

В розмові з нашим кореспондентом відоміальна за агітаційну роботу від партійного бюро геолого-географічного факультету т. Блажко Н. І. розповіла.

— У нас, як і на всіх інших факультетах, викладачі-агітатори прикріплені лише до груп I курсу. Таких груп у нас три, це — географи з колишніх педів, географи університетські і група товаришів з країн народної демократії, в основному з Китаю. До перших прикріплена як агітатор тов. Дубова, до других — тов. Савченко, до групи ж китайських студентів — тов. Мазур М. О. В усіх цих групах уже проведено політінформації по матеріалах 8-го з'їзду Комуністичної партії Китаю, з міжнародного становища, зараз проробляється доповідь т. Сулова, а також питання про нагородження

ВЛКСМ п'ятим орденом і промова М. С. Хрущова на мітингу московської молоді.

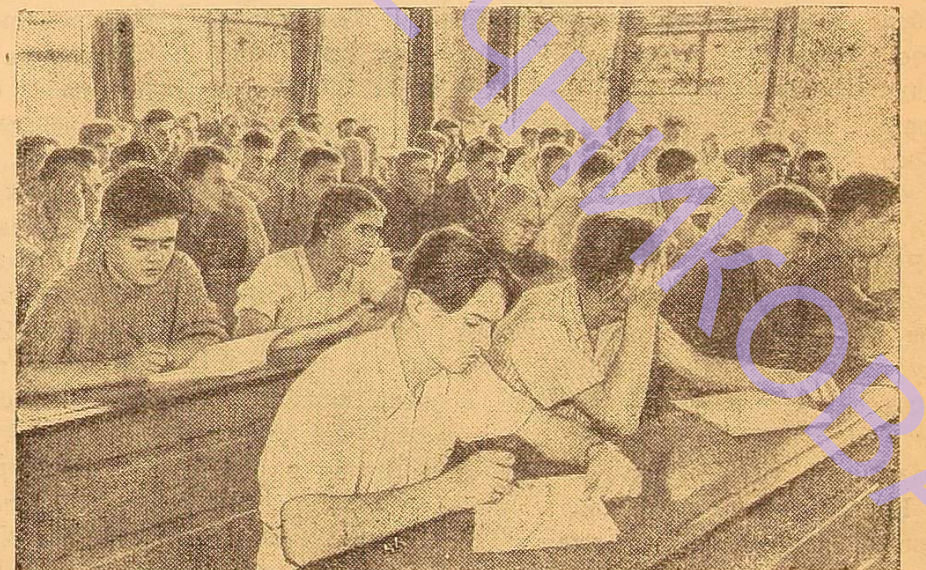
— На всіх старших курсах студенти самі проводять політінформації, проте до кожної групи за домовленістю зі студентами прикріплено постійного консультанта. Так, на II курсі консультантами є тт. Шугалтер і Мазур В. П., на III курсі — тт. Бурлака, Ізмайлова та Гончар, на IV курсі — тт. Повітчаная, Кікоїн та Розовський, на V курсі — тт. Федорченко та Яцько.

— Днями партбюро факультету абирало консультантів та студентів, відповідальних за агітаційну роботу

в групах. Бесіда була дуже цікавою, корисною і потрібною. Встановлено також розклад проведення політінформацій на курсах. Це дасть можливість перевіряти якість та регулярність проведення політінформацій і, в разі потреби, надавати необхідну допомогу.

— Проведення політінформацій на старших курсах розпочалося. Крім того, вже проведені спеціальні бесіди з приводу англо-франко-ізраїльської агресії проти Єгипту, а також з приводу подій в Угорщині. Ці бесіди проводили тт. Петрунь, Пазюк, Ланда, Богуненко та інші.

ПО РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

Київ. Понад чотири тисячі студентів вчаться в Українській ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарській академії. В цьому навчальному році аудиторії академії заповнили ще 625 юнаків і дівчат, які успішно склали вступні іспити. Більшість з них має досвід роботи в сільському господарстві.

На фото: студенти першого курсу факультету механізації сільського господарства на лекції з фізики.

Фото К. Шамшина (Прескліше РАТАУ).

„Нове у вивченні історії КНРС“

16 листопада партійним бюро була організована лекція для викладачів університету. Лекцію «Нове у вивченні історії КНРС» прочитав завідувач кафедрою історії КНРС доц. І. Г. Леонов.

Присутні на лекції викладачі та працівники наукової бібліотеки одержали ряд корисних методичних порад по різних розділах та темах курсу історії КНРС, а також почули багато нових цінних даних з історії нашої партії.

Безперечно, що лекція, прочитана доц. І. Г. Леоновим, принесла велику користь всім присутнім.

ПРО ПОЛІТЗАНЯТТЯ НА БІОЛОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

Про стан справ з проведенням політзаняття на біологічному факультеті коротку інформацію дав тов. Губський, відповідальний за агітаційну роботу від партійного бюро біологічного факультету.

— Минулого понеділка, — сказав він, — на всіх курсах були проведені політінформації по темі «Становище в Угорщині». На політінформаціях виступили з доповідями, присвяченими цьому питанню, викладачі факультету.

— Крім того, на I курсі було організовано обмін досвідом між студентами II курсу та першокурсниками з питань «Як працювати над книгою» та «Про підготовку до семінарів». З першого питання виступила студентка II курсу Слепченко, з другого — студентка того ж курсу Тульчинська.

МІЖНАРОДНА ТЕЛЕГРАМА

Одеса Університет

Бухареста

З приводу роковин першої переможної пролетарської революції ми висловлюємо свою гарячу любов до радянського народу. Дозвольте нам працівникам бібліотеки Академії Румунської Народної Республіки щиро Вас поздоровити з приводу 39-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ІОН КРИСАМ

директор бібліотеки Академії Румунської Народної Республіки
Бухарест

МІЖНАРОДНА ТЕЛЕГРАМА

СРСР Одеса Університет
партбюро Симоненку

Польщі Щецина

Сердечні поздоровлення з приводу свята революції посилаю вам особисто і всьому колективі університету

ГЛАВАЦЬКИЙ

МІЖНАРОДНА ТЕЛЕГРАМА

Одеса Університет партійне бюро

Олштина

З святом Братерський привіт з приводу Жовтня

СУЙКОВСЬКИЙ

Одеса Університет
партбюро Симоненку

Шевченкова

Поздоровляю всіх студентів та викладачів університету зі святом Жовтня. Бажаю успіхів у навчанні плодотворній роботі.

КОРЕНОВСЬКИЙ

Одеса, редакція газети державного
університету ім. І. І. Мечникова
„За наукові кадри“

Редакція газети «Комсомольське плем'я» гаряче поздоровляє зі святом 39 роковин славного Жовтня своїх товаришів по перу — колектив університетської газети та її кореспондентів. Бажаємо великих успіхів у роботі.

За дорученням колективу редакції «Комсомольське плем'я»

Редактор В. НИКОЛАЄВ.

В ПАРТБЮРО

Цими днями партійне бюро університету, запросивши працівників адмінгоспчастини, комендантів, членів студкомів, гуртожитків, партійний і комсомольський актив, заслухало та обговорило інформацію проректора тов. Дейментова про підготовку університету до роботи в зимових умовах.

На бюро велась ділова розмова про діяльність адмінгоспчастини, про побут студентів, про політико-виховну роботу в гуртожитку.

Виступаючи вказували на недоліки в роботі адмінгоспчастини. Тут ще панує волокита, неоперативність, не завжди чуле ставлення до запитів студентів. Господарча частина не спромоглася провести своєчасний ремонт трьох кімнат гуртожитку по вул. Островидова, не повністю забезпечені студенти радіодинаміками, довгий час ведуться розмови про пральню, про забезпечення водою і т. д.

Разом з тим виступаючи і, зокрема, доценти Підгрушний, Сьора, кандидат хімічних наук Дмитрієвський підняли питання про відповідальність студентів. Деякі студенти порушують правила користування гуртожитком, псуєть меблі, забруднюють кімнати, не докладають зусиль, щоб зробити їх затишними. А до таких студентів не вживаються адміністративні заходи.

Партійне бюро ухвалило рішення, спрямоване на подальше поліпшення побуту студентів.

ВИКЛАДАТИ УКРАЇНСЬКОЮ
МОВОЮ

«...і чужому научайтесь,
й свого не цурайтесь».

Т. Шевченко.

Доцент І. Є. Грицютенко та студенти II курсу філологічного факультету В. Лоскутнікова та В. Мороз вже піднімали на сторінках газети «За наукові кадри» питання про переведення нашого університету на українську мову викладання.

Але їхні пропозиції попали під суцільну мабуть, потрапивши до розряду «дрібниць». Проте це далеко не «дрібниця».

Ми всі, студенти-першокурсники фізико-математичного факультету, що закінчили школи з українською мовою викладання, прийшовши на заняття, стали втупик. Всі математичні терміни, які ми вчили в школі, нам тепер лише заважали. Доводилося забувати те, що знав, і перучуватися заново. Матеріал весь час нагромаджувався, ми його вивчали, але з трудом, бо багатьох російських термінів не розуміли.

Я повністю приєднуюся до думок доцента Грицютенка і студентів Лоскутнікової та Мороза і певен, що однодумцями нашими є багато студентів, і ми доб'ємося свого. Адже ні-

чого неможливого ми не пропонуємо. Більшість викладачів прекрасно знають українську мову і можуть досить легко перебудуватись на викладання цієї мовою.

Та й студенти, що закінчили російські школи, вивчали там українську мову, а якщо не вивчали, то зараз вивчають.

Деякі студенти скажуть: «Ми вже перебудувались на російську мову, навіщо знову переходити на українську? Лише трата часу».

Товариші, нехай буде витрачено короткий проміжок часу зараз, ніж роки після закінчення університету. Адже працювати переважній більшості з нас доведеться в школах з українською мовою викладання.

Думаю, що в справі розв'язання цього важливого і невідкладного питання покладається немала відповідальність на партійну і комсомольську організації університету, на ректорат. І не лише на ці організації. Це справа нас усіх, товариші, і вирішити її треба неодмінно і в найкоротший строк.

КУЛІШ, студент I курсу фізико-математичного факультету.

ФЕСТИВАЛЬНА ЕСТАФЕТА

В неділю, 18 листопада, відбулася традиційна легкоатлетична університетська естафета на приз газети «За наукові кадри».

Естафета цього року була присвячена першому університетському фестивалю молоді і входила до програми фестивалю змагань. Тому переможці її мали право на одержання не лише традиційного кубку газети «За наукові кадри», а й цінних фестивалю подарунків, грамот та звання чемпіонів фестивалю. Зрозуміло, що естафета викликала великий інтерес.

Естафета пройшла організовано. Всі факультети виставили жіночі команди, причому найсильнішою з них виявилась, як і торік, команда фізико-математичного факультету. Вона домоглася рекордного часу — 10 хв. 19,6 сек., поліпшивши свій власний торішній результат на 30,4 сек.

Друге місце серед жіночих команд посіла команда філологічного факультету, третє — геолого-географічного факультету. На останньому місці — команда хімічного факультету. Серед чоловічих команд першість знову завоювали історики, поліпшив-

ши свій торішній результат на 5,6 секунди. На другому місці — команда геолого-географічного факультету, на третьому — філологічного факультету.

Команда фізико-математичного факультету була знята із змагань через неявку. Хімічний факультет чоловічої команди не виставив.

Переможцям естафети урочисто було вручено кубки. Цінні подарунки, грамоти та звання чемпіонів їм буде вручено на заключному фестивальному вечорі.

ЗВІТ І ВИБОРИ У КОМСОМОЛЬЦІВ
ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Ніби і не свято сьогодні, а великий активний зал виглядає урочисто.

12 листопада тут відбулися звітно-виборні комсомольські збори історичного факультету. Давно стало вже традицією проводити збори в своєму корпусі, в 14 або 31 аудиторії. Та цього року традицію було порушено, адже для 345 комсомольців і активний зал не буде особливо просторим...

Звіту секретар КСМ бюро факультету т. Кучеренко. Він розповідає про самовіддану роботу наших студентів на цілнинних землях та в колгоспах Одеської області. Про цілнинників говорилось багато, не раз відзначали їх відмінну роботу. Влітку в Кодимському районі добре працювали комсомольці Гажнева, Чорновол, Черних та ін. І, нарешті, — Іванівський район, який за 2 роки став для нас знайомим і близьким. 50 комсомольців факультету нагороджено грамотами Іванівського райкому КП України. Багато було передовиків виробництва і, насамперед, студенти I курсу на чолі з комуністами Кухтою та Фивейським. Крім виламаних початків кукурудзи, на почесному рахунку

бригади 10 бойових листків і блискавок.

Далі доповідач зупиняється на роботі КСМ бюро та всієї комсомольської організації факультету за минулий рік. Тільки окремі члени бюро не справилися зі своїм завданням. Це товариші Рябова, Гомонюк, Риженко. Їм не вистачало саме комсомольського вогника в роботі, ініціативи. Комсомолка Риженко (учбово-науковий сектор) поставилась до своїх обов'язків вкрай безвідповідально. Не було жодного завдання, яке б вона виконала сумлінно і в строк. Якщо на факультеті і є деякі досягнення в роботі наукових гуртків, то в цьому заслуга тт. Бачинського, Кульчицького та інших ентузіастів наукової роботи і аж ніяк не т. Риженко. З курсових КСМ бюро найкраще працювало бюро V курсу (секретар т. Косовський).

В основу політико-виховної роботи на факультеті були покладені історичні рішення XX з'їзду партії. Політінформації на курсах (крім першого) провадили самі студенти, і це дало істотні наслідки: інформації були змістовні і цікаві. Так було,

наприклад, в I групі IV курсу, на I та V курсах. Активно працювали наші агітатори: Крайній, Резнік (II курс), Чорноморченко (III курс), Безугла (IV курс). Проте окремі комсомольці погано виконували свої доручення (Ляпіна, Моргуненко). Член бюро Гуляк не контролював роботу агітаторів, ні разу не відвідав будинків.

Корисним міроприємством було встановлення зв'язку з заводом ім. Січневого повстання. Шкода тільки, що цей зв'язок не підтримується.

Серйозні недоліки мають місце в керівництві стійною пресою факультету. За весь звітний період на бюро ні разу не стояло питання про роботу редколегії «Історика». Очевидно, це було однією з причин того, що наша газета на конкурсі зайняла останнє місце. Добре в редакції працювали т. Шевченко, Савоськіна, Пирогова, чого не можна сказати про головного редактора т. Кіріна та членів редколегії Тібашева та Гулько.

Літню сесію 13 комсомольців склали на «відмінно». Сумний той факт, що кількість задовільних та незадовільних оцінок перевищує цю цифру в 2 рази. При цьому студенти III курсу тт. Тітова, Ткач, Смутьська та ін. мають лише незадовільні оцін-

ки. Нашим слабким місцем є наукова робота. Гуртки відвідуються погано, доповіді — досить бліді. З 8 гуртків найкраще працювали гуртки історії України та історії стародавнього світу. 18 кращих робіт були представлені на огляд. З них 8 були нагороджені грамотами, а роботи студентів Бачинського і Кульчицького одержали першу премію. Низка робіт буде надрукована в студентському науковому збірнику. Треба відзначити цінну ініціативу Ради НСТ факультету, яка налагодила зв'язки з Київським, Харківським та Кишинівським університетами.

Шефська робота провадилась в двох школах. Добре працювала студентка Воронова (III курс). Комсомолец Гаврилуца керував в школі радіогуртком. Цікаво проходила робота в історичному гуртку, яким керувала студентка Дзиговська. Та були й такі, що провалили роботу (наприклад, студентка Сидорова). Є у нас багато ентузіастів культмасової роботи: хористів, танцюристів, драмгуртківців. Це тт. Сильвестров, Ніколенко, Черних, Максимов та ін. Але ще не всі включилися у підготовку до фестивалю.

Про спортивну роботу тов. Кучеренко сказав тільки, що вона «була організована слабо». Очевидно, і

сказати більше не було чого.

З великим жалем говорила т. Ніколенко про те, що на факультеті більшість студентів записалися в «старіки» і не беруть ніякої участі в культмасовому житті університету.

Редактор газети «Історик» тов. Шевченко вказав, що торік були погано укомплектовані кадри газети, багато було «мертвих душ».

З гарячим закликком взяти активну участь в культмасовій роботі виступили комсомольці Сильвестров та Марсельський.

Говорилось і про бюрократичне ставлення деяких університетських керівників, зокрема т. Дейментова, до потреб наших студентів.

— Мало уваги приділяється роботі студентів в школі, — сказав доцент Петряев, — а тимчасом ми виховуємо майбутніх педагогів. Треба встановити такий порядок, щоб кожний комсомолец хоч раз на тиждень бував в школі і провадив там відповідну роботу.

Наприкінці зборів виступив секретар партбюро університету т. Симоненко, який зупинився на завданнях комсомольської організації факультету на майбутній рік.

Після цього був обраний новий склад КСМ бюро.

О. ГОНТАР.

На комсомольських зборах хімічного факультету

13 листопада відбулися звітні збори комсомольських зборів хімічного факультету. Із звітної доповіддю на зборах виступила секретар комсомольського бюро факультету Л. Висоцька.

Л. Висоцька на початку своєї доповіді зупинилася на обставині в нашій країні після історичного XX з'їзду КПРС, на тому, як втілюються в життя рішення з'їзду, як зростає добробут та культура трудящих СРСР.

З гнівом засуджує комсомолка Висоцька агресію Англії, Франції та Ізраїлю проти Єгипту, а також злочинства контрреволюціонерів в Угорщині.

Далі Л. Висоцька говорить про нагородження Всесоюзної Ленінської спілки молоді орденом Леніна, про те, які обов'язки покладає ця висока нагорода на кожного комсомольця.

— Ми пишаємося тим, — говорить Висоцька, — що ми брали участь у здійсненні великого завдання комсомолу, в справі освоєння і підкорення цілини. 15 наших кращих комсомольців добре попрацювали в цьому році на збиранні врожаю в Кокчетавській області. Всі хіміки нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «За освоєння нових земель», а 8 чоловік — грамотами Кокчетавського обкому комсомолу. Самовіддано, не дивлячись на хворобу, працювали С. Межиковський, Ю. Шапіроєвський, О. Дунаєв.

Але знайшлися серед нас і люди, не гідні не лише звання комсомольця, а й просто чесною людини. Борис Руденко подав заяву про своє бажання їхати на цілину, а потім відмовився від неї, зухвало збрехавши при цьому: «Мені загрозували, що, коли я не поїду, то у мене заберуть комсомольський квиток». Коли ж на зборах в групі його запитали, навіть він ставив свій підпис під заявою, він відповів: «А що? Це ж липа!».

Такі люди не потрібні ні на цілині, ні взагалі в комсомолі.

Основна увага в доповіді Л. Висоцької була приділена навчальному процесові на факультеті.

— На факультеті зараз 30 відмінників, — сказала доповідачка, — багато комсомольців навчається на «добре» та «відмінно». У нас є цілий ряд товаришів, якими законно пишається факультет.

З великою теплотою говорить Л. Висоцька про студентку III курсу Л. Ступиченко, яка зуміла стати душею групи, де працювала комсоргом, про Ю. Епімахова, студента цього ж курсу, — «втілення працюovitості, щирої справжньої любові до праці», про Г. Нагорнюк, Н. Сербіну, Л. Шейко, Д. Сухорукову, Л. Мітіну, Б. Ципіс, В. Колесникова та інших.

Поряд з цим, доповідачка критикує студентів Головченка, Осипенка, Лисойван, Макогон, Деліва та інших, з вини яких факультет має за весняну сесію 5 незадовільних і 24 задовільних оцінки. Особливо різко критикує Л. Висоцька студента V курсу Деліва, який одержав під час останньої сесії 2 незадовільні оцінки, причому екзамен з політекономії не переклав досі; на заняттях буває рідко, ні з ким в групі не здоровається і не розмовляє. Більше всього дивно, що деканат нічого цього не помічає, а якщо й помічає, то мовчить.

Говорячи про наукову студентську роботу на факультеті, Л. Висоцька відзначає дуже низький стан справ у цій галузі.

— На науковій студентській конференції з 250 студентів факультету присутніх було 10—13 чоловік. Багато наших студентів не цікавляться по-справжньому хімією як наукою, мало читають наукові журнали, мало обізнані з новинками хімії.

Доповідка детально зупиняється на комсомольській роботі на факультеті, відзначає ряд досягнень в цій роботі: проведення тематичних зборів—про культуру поведінки, про товариський обов'язок,—що базувалися на реальних фактах з життя груп, організацію на III курсі культбригади по підготовці до фестивалю, проведення серії доповідей про художників-пересувників тощо.

— Але багато ще в нашій роботі, — продовжує Л. Висоцька, — штампу, шаблону, формалізму. Дуже часто на комсомольських зборах ми не говоримо по душах, по-комсомольському, чесно і відверто, а лицемірно і обманюємо один одного, прикриваючись високопарними фразами.

ДРУЖБА

Ти не раз говорила: як тяжко тобі доведеться, —
Лиш мені напиши і від мене листівку чекай.

Я на поміч прийду, відізвуся на звук твого серця,
Наша дружба нам стане далеким вогнем маяка.

Але сталося так—раптом я запитав:
А для тебе?

Ти ж напишеш мені, коли стиснеться серце в біді?

Іванівського району В. Кублановського, про погану роботу на полях Іванівщини комсомольських активістів Попової, Федулаєвої, Матвеевої, про те, що студент Гаркуша дозволяє собі брудну лайку в присутності дівчат і т. д. і т. д.

В доповіді критикувалася робота культбригади факультету, зокрема студентів Дроздук та Матвеевої, Жолного диспуту за цілий рік, жодної зустрічі з артистами, закинув роботу танцюрток, не працює драматичний гурток. На факультеті майже ніколи не почуєш пісню.

— Чому,—каже далі Висоцька,—наші друзі з країн народної демократії, з якими ми вчимося разом протягом п'яти років, знають і наші пісні, і наші танці, а ми не знаємо їх пісень? Не знаємо ми добре й життя молоді наших союзних республік. Можна було б провести серію вечорів дружби з друзями з країн народної демократії, а також вечорів «По союзних республіках».

Доповідка зупинилася також в своїй доповіді на спортивній роботі на факультеті, відзначивши позитивні і багато негативних сторін в цій галузі.

І у відповідь чую з посмішкою, ніжно: Не треба!
Я сама пересилю. Я видержу навіть годі.

Як ти можеш, як смієш про дружбу таке говорити?
Дружба—квішкі води, що у спрагу по краплі приймать,
Дружба—хліба шматок, її треба нарівно ділити,
А коли не ділити, навіщо і дружбою звать.

В. МОРОЗ.

— Агітація — дуже важлива діяльність нашої роботи. Ми багато говорили про те, що у комсомольців мало самостійності, дуже багато, мовляв, нас опікають. І що ж? Дали нам можливість самостійно провадити політінформації, а чи справилися ми з цим? Ні, не справились. Велика вина в цьому агітпропсектора комсомольського факультетського бюро О. Голубової та агітаторів груп. Далі обговорення та критики проведення політінформації КСМ бюро факультету не йшло. Політзаняття у нас продовжують носити формальний характер. Це, як правило, просто ознайомлення з газетними фактами без висловлювання своєї особистої думки з приводу тієї чи іншої події або факту, без жвавих дискусій та обговорень. Ми проводимо політінформацію, як щось обов'язкове, нав'язане нам.

Л. Висоцька зупинилася на дисципліні серед студентів, а в зв'язку з цим—на питанні про вільне відвідування лекцій.

— На факультеті багато пропусків і, звичайно, що такі, наприклад, студенти, як Танцюра, Бодюл та інші, які з'явилися на лекції лише після свят, пропускають заняття не для того, щоб займатися наукою. Студенти запізнюються на заняття буквально партіями, проте всі мовчать, ніби так і потрібно.

Доповідка говорить про моральне обличчя студента, про втечу з

На заключення доповіді Л. Висоцька сказала:

— Велика вина за наявні недоліки лягає на КСМ бюро факультету. Воно, передусім, не було колегіальним органом, кожний член бюро працював лише для себе, для свого сектору, що в корені невірно. Слабо проводилось навчання комсомольського активу.

— Треба сказати також, що комітет комсомолу нас не вчив, як потрібно працювати. Не надавала конкретної допомоги і факультетська партійна організація (секретар тов. Дмитрієвський, а потім—тов. Гриньова). Питання про роботу комсомольського бюро ні разу не ставилося на партбюро.

В дебатах, що розгорнулися після доповіді, взяли участь тт. Кувшинова, Межиковський, Колесников, Ступиченко, Сухорукова, Гольденберг, Войтенко, Приз, Кускова. Від комітету комсомолу виступив т. Монюшко, від партійного бюро хімічного факультету—тов. Гриньова, від деканату—т. Дмитрієвський.

У виступах були затронуті всі істотні сторони комсомольського життя на факультеті.

Збори обрали новий склад комсомольського бюро факультету: Л. Божкова, Л. Висоцька (секретар), Т. Гольденберг, Н. Панченко, Г. Парнак, М. Приз, О. Цингалова, Б. Ципіс, С. Яблоновська.

За справу треба боліти

Зоомузей університету покликаний подавати велику допомогу студентам в засвоєнні програмового матеріалу, в розширенні їх спеціальних знань. Працівники музею повинні чуйно і уважно ставитись до запитів студентів, своїми науковими роботами допомагати заповнювати деякі розділи лекційних курсів та практичних занять. Разом з тим, наукові співпрацівники зобов'язані подавати практичну допомогу вчителям та учням середніх шкіл.

Як же справляються з цими завданнями працівники зоомузею, очолені тов. Березюком?

Безперечно, що деякі досягнення в роботі зоомузею є. Проведено цілий ряд цікавих екскурсій з учителями та учнями шкіл Одеси та області, подано певну допомогу студентам, виконані наукові роботи, частина з яких має народно-господарську цінність. Наприклад, наукова робота т. Губського незабаром буде прочитана на Всеукраїнському з'їзді паразитологів.

Однак ці успіхи незначні в порівнянні з тими вимогами, які ставляться перед музеєм ректором та інструктивним листом Міністерства вищої освіти. Розглядаючи роботу музею під цим кутом зору, ми побачимо значні недоліки в його діяльності. Вони не можуть не схвилювати наукову та студентську громадськість університету.

За останні два—три роки працівники зоомузею закінчили чотири наукових роботи. За своїм змістом і актуальністю більшість з них мають певний науковий інтерес. Але не всі вони зв'язані або мало зв'язані з діяльністю зоомузею. Ось, наприклад, робота т. Петрикеевої «Гідробіологічна рибогосподарська оцінка ставків Одеської області». Професор Прендель говорить, що це чесно виконана робота, але вона нічим не збагачує наукового фонду музею. Робота Назаренка та Березюка «Місця і розміри зимовок клопа-черепашки і роль перелітних птахів в його винищення» має зв'язок з діяльністю музею, але автори статті обмежились теоретизуванням і, здавши роботу у фонд музею, не виготовили біогрупи. Отже робота не має прикладного значення.

Ознайомлення із залами музею, окремими експонатами, а також з виконанням рішень наукової ради

музею свідчить про те, що його наукові співпрацівники і, зокрема, директор т. Березюк безтурботно ставляться до створення біогруп, до поповнення музею експонатами, так потрібними для практичних робіт студентів. Ще у вересні минулого року наукова рада музею винесла рішення про негайне створення біогрупи «Степ». Проїшов рік, а біогрупи немає. І це не хвилює т. Березюка. Навпаки, він безпорадно розводить руками — «А що ж я можу зробити?». І нічого не робить. Невиконаними залишилися рішення ради про створення зоогеографічних карт, етикеток для корисних і шкідливих тварин, про створення ряду біоценозів морських риб.

Недостатньо уваги приділено в зоомузеї тваринному світу Одеської області. Тут можуть розповісти про тваринний світ Сибіру, Далекого Сходу, Америки, але про фауну нашого краю розповіді бліді, експонатів, вітрин чи біогруп немає.

З дня заснування музею і до цього часу майже весь відділ голкошкірих не визначено до виду. Понад 50% плазунів та земноводних, як і цікава група риб, також не віднесено до видів. А значну частину цієї роботи можна виконати силами зоомузею в найкоротший строк, і користь від неї була б велика.

Значно збагатили б музей творчі зв'язки з зоологічними кафедрами. Але директор музею, мабуть, занадто впевнений в своїх знаннях, не докладає сил, щоб підтримувати такі зв'язки. Він ні до кого з завідувачів і членів кафедр не звертався і не наполягав на допомозі. Заважає т. Березюку і те, що він недооцінює знання своїх товаришів по роботі, не вірить в їх сили, вважаючи здібним працівником лише т. Назаренка. Але це далеко не так. В музеї є досвідчені та кваліфіковані працівники, їх діяльність потрібно спланувати, контролювати і, разом з тим, подавати приклад дисциплінованості і зацікавленості роботою музею. А цього тов. Березюку бракує.

Зоомузей університету—це органічна частина біологічного факультету. Та це мало відчувається. Деканат і партійне бюро біофаку не цікавляться діяльністю музею і його працівників. А це варто зробити якомога швидше.

Л. ХОЛОДЕНКО.

Зарубіжні вчені в нашому університеті

1-го і 2-го листопада в Одесу по дорозі з СРСР на батьківщину прибула група в складі 13 болгарських і румунських вчених-океанологів, співробітників морських біологічних установ міст Варни та Констанци.

В Одеському університеті гостям був влаштований теплий прийом. З великим інтересом вони оглянули палеонтологічний і зоологічний музей, відвідали узбережжя Одеської затоки, Куяльницький і Хаджибейський лимани, Одеську біологічну станцію АН УРСР. Була організована зустріч гостей з вченими біологічного факультету університету, на якій про наукову роботу керованих ними колективів розповіли завідувачий кафедрою гідробіології, професор О. Р. Прендель, завідувачий кафедрою зоології хребетних, професор І. І. Пузанов, завідувачий кафедрою зоології безхребетних, член-корес-

пондент АН УРСР, професор М. П. Савчук, директор Рибогосподарського інституту, вчений з міста Варни, професор Софійського університету А. К. Вилканов, директор морської зоологічної станції в Аджижі (Румунія) професор Яського університету С. І. Керещу.

Учасники зустрічі детально обговорили дослідницьку роботу, яка проводиться на Чорному морі, погодили методику, домовилися про спільні спостереження, обмінялися своїми опублікованими роботами.

Особистий контакт з зарубіжними колегами і обмін думками, за загальним визнанням, принесуть користь справі дальшого зміцнення співробітництва радянських, болгарських і румунських вчених, що працюють на Чорному морі.

Ю. П. ЗАЙЦЕВ,
кандидат біологічних наук.

ПРАЦІ НАШИХ ТОВАРИШІВ

СТАТТІ ДОЦЕНТА П. Й. КАРИШКОВСЬКОГО

Історичний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова має незаперечні традиції в минулому. На його кафедрах в різні часи працювали такі вітчизняні вчені, як Успенський, Трачевський, Фармаковський, Щепкін, Добролюбовський та ряд інших, які відіграли помітну роль в дослідженні ряду важливих питань історії стародавнього часу, загальної історії, історії нашої батьківщини.

Працівники кафедр історичного факультету, заслужено пишучись цими традиціями, вважають своїм почесним обов'язком примножувати їх і своїми науково-теоретичними працями возвеличувати успіхи радянської науки.

Серед творчих працівників факультету гідне місце займає наукова продукція одного з молодих науковців П. Й. Карішківського, якого нещодавно було обрано на посаду доцента ОДУ.

Після проходження аспірантського стажу під керівництвом одного з найстаріших вчених нашого університету А. Г. Готалова Петро Йосипович з блискучим успіхом захищає в 1951 р. дисертацію, присвячену дослідженню літературних джерел з історії політичних взаємовідносин між Візантією, Болгарією та Руссю. Видатний радянський візантолог М. В. Левченко, що був офіційним опонентом дисертанта, високо оцінив роботу молодого одеського вченого. Поглиблена джерелознавча робота, детальне вивчення візантійської і російської літератури з історії візантійсько-болгарсько-руських відносин при Святославі стали предметом творчих шукань П. Й. Карішківського.

З 1951 р. в ряді центральних періодичних видань («Вопросы истории», «Византийский временник», «Краткие сообщения института славяноведения» та інші) було опубліковано вісім наукових праць, присвячених цій тематичі. Його дослідження привертють пильну увагу науковців кін Москви, Ленінграда, Києва. На

роботи молодого дослідника зустрі-кації і дві рецензії). Чаємо посилання в таких виданнях, як «История Болгарии», т. I, «Очерки по истории СССР. Киевская Русь». Його праці високо оцінили вчені братньої Болгарії, Франції та інших країн.

В серії статей, присвячених цій темі, П. Й. Карішківський, піддаючи критиці буржуазну історіографію, як зарубіжну, так і російську, висвітлює історичну значимість нечисленних літературних пам'яток з історії візантійсько-руських відносин, хронології русько-візантійських війн при Святославі. Вони завоювали їх автору почесне місце в науці. Серед цих статей особливо виділяється робота «Балканські війни Святослава у візантійській історичній літературі» («Византийский временник», т. V, стор. 36—71), в якій автор дав ґрунтовний аналіз візантійських літературних джерел, а саме «Історії» Льва Діакона, хронік Скилиці, Зонари, Манассія, Гліки, Єфрема та інших, свідчення яких в минулому широко використовувалися при огляді цих подій.

В результаті великої і трудомісткої роботи автор прийшов до висновку, що тільки три перші хроніки (Льва, Скилиці і Зонари) дають досить достовірні дані, доповнюючи одна одну, і можуть зайняти провідне місце у вивченні візантійсько-руських відносин. Решта ж пам'яток, що з'явилися значно пізніше IX—X ст. ст., хоч і становить певний літературний інтерес, не може претендувати на ту роль, яку іноді їм надають деякі дослідники.

Зараз в стінах нашого університету доц. М. М. Копиленком здійснюється переклад на російську мову «Історії» Льва Діакона. П. Й. Карішківський готує до цього перекладу джерелознавчий вступ і науковий коментарій.

Джерелознавчий нахил спостерігається і в працях Карішківського з історії стародавнього світу. Автором опубліковано ряд статей по північно-причорноморській античній нумізматичі (всього 4 статті, 2 публі-

кації і дві рецензії). Заслужене схвалення науковців викликали доповіді і виступи П. Й. Карішківського на спеціальних конференціях в Москві та в Ленінграді з питань нумізматичі.

П. Й. Карішківський поєднує свою глибоку наукову роботу з пропагандою історичних знань. Його лекції, присвячені героїчному минулому народів нашої Вітчизни, з великим задоволенням сприймаються слухачами.

Останнім часом Петро Йосипович опублікував дві науково-популярні брошури — «Куликовская битва» (Госполитиздат, М., 1954, 64 стр.) і «Восстание Спартака» (Госполитиздат, М., 1956, 68 стр.), в яких в дохідливій формі майстерно викладаються захоплюючі сторінки минулого російського народу і його боротьби проти іноземного ярма та невмируща епопея повстання рабів проти рабовласницького Риму 2000 років тому.

Петро Йосипович — прекрасний лектор. Глибокі за змістом, насичені яскравими дотепами і ілюстративним матеріалом, викладені в жвавій формі, його лекції приваблюють аудиторію і завоюють їх авторіві пошану студентів.

І. Д. ГОЛОВКО,
кандидат історичних наук.

ЛИСТИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Заслужений відпочинок

Завжди буває сумно, коли з великого, спяного колективу з тих чи інших причин йде хто-небудь, особливо, коли це хороший товариш. Ми з великим жалем розлучилися з Володимиром Лаврентійовичем Скибенко та Федором Петровичем Кириловим, які пішли зараз на пенсію.

Нам жаль, що в нашому колективі не буде Володимира Лаврентійовича, який, незважаючи на свої 73 роки, радував своєю життєрадісністю і

своїм доброзичливим ставленням до оточуючих. Жаль, що з нами не буде працювати Федір Петрович — завжди спокійний і зрівноважений. Але з другої сторони, всі ми від душі раді, що, завдяки турботі партії і уряду, вони мають можливість після тривалого трудового шляху здійснити своє право на заслужений відпочинок. По-бажаємо ж їм ще довго, спокійно і щасливо жити в колі своїх друзів і рідних. В. ЯРЦЕВА, бухгалтер.

Наші нові товариші

В цьому навчальному році багато нових студентів з'явилося в стінах Одеського державного університету. Серед тих, хто раніше вчився в Ізмаїльському педінституті, є група третього курсу українського відділу філологічного факультету.

Це хороша, дружня група, яка займала одне з перших місць по успішності в Ізмаїльському педіні. Комсомолок Прокопенко, Желябовську, Сировешку всі знають як відмінниць і в навчанні, і у громадській роботі.

Вся група в цілому дуже сумлінно ставиться до громадських дору-

чень. До славних діл цієї групи в Ізмаїлі належить шефство над екіпажем теплоходу «Севастополь», який одержав перехідний прапор пароплавання.

Вже в Одеському університеті група показала себе з кращої сторони на збиранні кукурудзи. Державне завдання було виконано за 17 днів. Бригада одержала подяку від правління і партійної організації колгоспу. Товариші Прокопенко, Пилипенко, Андреева, Білоус були нагороджені грошовими преміями.

В групі недавно відбулися комсомольські звітно-виборні збори, які пройшли на високому ідейному рівні. В бюро групи обрано кращих товаришів — Прокопенко, Вишневську, Ляшевську.

Н. БУЧКО.

ЩИВУВАТИ АСПІРАНТСЬКИЙ ЧАС

Щомісяця аспіранти втрачають багато часу на одержання стипендії. Незважаючи на те, що це питання неодноразово ставилося перед адміністрацією, становище не змінюється. Аспіранти по-старому по декілька разів змушені приходити в касу, витрачаючи багато часу.

Час навести в цій справі потрібний порядок.

Аспіранти Баханов, Ващенко, Кнаб, Рубльов, Фашенко, Худолєв, Янчук.

Навколо Європи

(Продовження)

Два дні нашого перебування в Неаполі були присвячені огляду околиць Неаполя, відомих ще з часів стародавніх римлян під назвою «щасливої» землі.

Шосе, що веде на південь від Неаполя, проходить місцевість, яка зветься Неаполітанська Кампанья.

Чудова Неаполітанська Кампанья неодноразово зазнавала спустошень від вибухів Везувія. В районі Торредель-Греко шосе перерізають безформенні нагромодження темної лави. В 1631 р. потік лави стер з лиця землі це селище, але воно знову відродилося під тою ж назвою.

А ось і Нові Помпеї — невеличке містечко готелів, кафе та магазинів сувенірів, яке виросло біля входу на територію стародавніх Помпеїв, засипаних в 79 р. н. е. товстим шаром (в 7—9 м.) попелу, що перетворився на туф.

Зараз Помпеї в основному розкопані і є своєрідним музеєм під відкритим небом, межею якого є справжня стародавня міська стіна.

Центральна площа Помпеїв — Форум. Залишки мармурових колон, храмів, двохповерхові портики різко виділяються серед руїн колись пишних вілл, що оточували Форум.

Колись на Форумі вирувало життя, та й зараз це найбільш людна частина Помпеїв. Тут цілими днями великими групами гуляють туристи, тут заповзятливі торгівці відкрили магазин сувенірів, де продаються книжки про Помпеї, листівки з видами міста, копії скульптур, знайдені під час розкопок, тут проводять свій робочий день багато гідів та фотографів-професіоналів.

Помпеї залишаються позаду, а ми ідемо все далі на південь, до знаменитого своєю красою півострова Сорренто. Півострів Сорренто — висока масивна гліба суцільних сірих вапняків, яка круто обривається біля моря. За вапняки цупко тримаються кущі дроку, вереску, а іноді й стрункі сосни-пінії. Ці круті схили заселені. Руки людини зробили на них штучні тераси, принесли в кошиках землю і посадили виноград, апельсини, руки людини проклали вздовж півострова вузьке шосе, яке водночас є і головною вулицею курортних містечок Майорі, Амальфі тощо.

Чудове повітря, ласкаве сонце, лазурне море, — все це приваблює сюди багато туристів.

Наша кінцева мета — відвідання найкрупнішого міста цього району — Сорренто.

«Дорога до Сорренто має три тисячі поворотів», — каже наш шофер. Це кваліфікований, досвідчений водій. Ми цікавимося, який у нього зарібок. «Зарібок малий. — Відповідає він, — тисяча лір (менше 10 крб. на наші гроші) за цілий світловий день». Помітивши групу підлітків в чорних рясках, які йшли сміючись попереду нас, він додав: «Ось це люди, які не працюють, але багато їдять».

В центрі Сорренто стоїть пам'ятник Торквато Тассо — великому італійському поетові часів Відродження, який написав тут свій «Визволенний Єрусалим». Недалеко звідси — вілла, де мешкав О. М. Горький.

Виходимо з автобуса і відразу ж потрапляємо в оточення італійців, жителів Сорренто та сусіднього промислового містечка Кастелламаре-ді-Стабія. «Товариші, товариші! — говорять вони нам російською мовою. — Ленін!» — і подають нам листівки з портретом Володимира Ілліча, а також з портретом тов. Тольятті. Ці листівки, віддруковані товариством «Італія—СРСР», а італійські трудящі, що вручають їх нам — члени цього товариства. Вони з радістю розмовляють з радянськими людьми і не звертають уваги на американців, які поважно, з презирливим виразом обличчя проїжджають мимо в прольотках, запряжених кіньми, прикра-

шеними страусовим пір'ям та великими білими бантами.

Знайомство з околицями Неаполя ми закінчуємо поїздкою на острів Капрі.

Хто не знає острова Капрі? Для нас це не лише курорт світового значення. Сюди, на Капрі, двічі (в 1908 і 1910 рр.) приїжджав великий Ленін. Тут жив і працював О. М. Горький, який відобразив бачене в Італії в своїх знаменитих «Казках про Італію».

Цілий день провели ми на Капрі, любовалися його красивими краєвидами, дихали його незвичайно чистим і якимось легким повітрям, завдяки якому майже не відчувалася спека, купалися в блакитних водах моря, дно якого вкрите морськими їжаками, ілі макарони і думали про те, скільки чудових санаторіїв для трудящих можна було б побудувати тут. Адже Капрі доступний лише для багатих: до їхніх послуг багато готелів, приватних вілл. В приватному володінні зараз і одна з вілл, де жив Горький. В другій, що знаходиться в місті Капрі, нині розмістився готель Еркорано.

Ми здійснили екскурсію до так званого Лазурного гроту. Це одне з чудових, можна сказати феєричних творін природи.

Морський приплив і карстові процеси утворили з підніжжя вапняко-

вих масивів, з яких складається острів, багато печер—гротів. З них Лазурний — самий красивий.

З порту Марина Гранде моторні човни привезли нас до входу в грот. Там пересаджуємося в невеликий човен. Загорілий молодий перевізник в рибачькій одежі гребе веслами стоячи, а в грот затягує човен за допомогою цепу. Ми ж при цьому нагнаємося, тому що вхід — це великий отвір в скелі. Але зразу ж за ним розташований величезний зал, довжиною в 54 метри, зі свідчатого стелею, висотою в 13 м. В середині все залите якимось блакитно-зеленим фосфоресцюючим світлом, що виходить з морської глибини. Створюється враження, нібито на дні гроту встановлені потужні неонові лампи, промені яких, яскраво освітлюючи воду, поступово згасають під стелею печери. Таке світло — результат переломлення сонячних променів, що падають на поверхню води в гроті.

Казкова картина! А човняр, ніби намагаючись підсилити зоровий ефект ще й слуховим, співає чудову неаполітанську пісеньку, і, посміхаючись, вказує на рибок, що табунцями пропливають в яскраво освітленій воді.

Ю. АМБРОЗ.

(Далі буде)

Редактор І. М. ДУЗЬ.